

ODTOCZYĆ (1) *vb pf*

Oba o jasne.

inf odtoczyć. ◇ [*part praet act* odtoczywszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.; poza tym XVIII – XIX w. w innym znaczeniu.

Odsunąć tocząc; odwalić: [Abrotare, mele reden odtoczicz *GlosyKórn* II 158.]

odtoczyć co: Revolvere lapidem, Odwalić/ odtoczyć kámién. *Mącz* 507b. *Cf Zwrot.*

[*Zwrot:* »odtoczyć [co] na stronę«: Po tym gdy [...] miałto iuż było wywáleniem y zdziuráwieniem muru ószpecone/ z tey łrony/ z ktorey był do niego naylepłszy przyłtęp/ odtoczywłszy dżiálá ná łronę/ [...] iutrzejłszy dżień ku łzturmowániu [...] naznáczył [*Szkanderbeg*] *BarlBaz* 385 (*Linde*).]

Synonim: odwalić.

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.

Cf **ODTOCZONY**